

нѣтъ и умрѣ, а тя бѣше толко добрѣ утвѣрдила вла-
 стѣтъ си, щото неможѣ никой да дѣрзне, та да и
 откаже коронѣтъ. И наистина тя управляваше цар-
 ството съ толко мѣдрость, щото сичкитѣ и поддѣн-
 ници бѣхѣ честити. Шведцитѣ не бѣхѣ толко мирни;
 тѣ искахѣ царетѣ имѣ да немать никоѣъ власть а
 царетѣ пакѣ искахѣ сами да бѣдѣтъ господари;
 туй причини непрѣстанни боеве. Тѣ ся рѣшихѣ да
 ся подчинѣтъ подѣ Маргеритѣ, но направихѣ съ
 неѣъ условія, които осигурявахѣ тѣхнѣтъ свободѣ
 и тѣхнитѣ законы. Маргарита имѣ обща сичко,
 щото тѣ искахѣ; но като стана Шведска царица, тя
 неудѣржа общаніята си, но си караше както си
 знаеше. Царетѣ, които царувахѣ подирѣ Марге-
 ритѣ, ся обхождахѣ съ Шведцитѣ още по-злѣ,
 щото най-сетнѣ, тѣ ся възбунтувахѣ. Единѣ Да-
 нимарекый царѣ, който ся имѣнуваше Кристирнѣ,
 и който бѣше много лошѣ, объяви бой срѣщо Швед-
 цитѣ, та да ги насили да го прѣпознаѣтъ за
 тѣхенѣ царѣ; а тѣ — Шведцитѣ — като имахѣ
 помежду си единѣ момѣкъ, на име Гіуставѣ, който
 бѣше много врѣденѣ, Кристирнѣ го хвана съ измамѣ
 и го испрати въ Данимаркіѣ. Лошіитѣ този Дани-
 марекый царѣ като прѣвзѣ и стана господарѣ на
 Швеціѣ, избѣ сичкитѣ по-първы хора, които бѣше
 повикалѣ на обѣдѣ, и между които бѣше и на Гіу-
 ставѣ баща му, когото сѣщо уби. Гіуставѣ като дочу
 туй, избави ся и побѣгна въ Шведскытѣ планины: И
 пощо Кристирнѣ бѣше обрѣкалѣ много пары томува,
 който бы го убилѣ, той ся принуди да ся облѣче въ
 дрипавы дрѣхы и скрышомѣ да работи денѣ. Него
 го откри една жена, която го позна по якѣтъ на
 рыѣтъ му; а той прибѣгна при единѣ благородникѣ,